

τήν ²⁷/ ἄνωθεν ἀπόφασιν, ἀπεκρήθικεν ἰδιὰ μέσου τοῦ Γι<ο>χάν Ρότκαί προκ<ουρ>άτωρα ὅτι τόσον διὰ τό διάφορον τῶν ²⁸/ ἀσπρῶν, ὅσον καὶ διὰ τόν ὥρκον, ὅπου ἀποφασίσθη, μετατοπίζ(ει) ²⁹/ τήν κρίσιν (εἰ)ς τήν καμάραν καὶ οὕτως τοῦ ἐδώθη ἢ ἄδ(ει)α.

³⁰⁻³⁴/ Ἰωάννης τζηγγ(ού) νῦν προεστῶς πρῶ, θωμᾶς βελλερᾶς πρῶ, πέτκ(ος) πέτρ(ου) πρ [χ.γρ.], κυρήτζης χ(ατζῆ) τυχ(ου), Ἰωάννης Μαβρουδῆ [χ.γρ.], Μανόλης Κωνσταντίν(ου) πρῶ, Παλαιολόγης Δημητρί(ου) πρῶ, γεοργίς βελλερας καπετανὸς [μον.].

στ. 27-28 Η αρμοδιότητα του Θησαυροφυλακίου για τα θέματα αυτά είναι εύλογη, δεδομένου ότι χωρούσε έφεση κατά της αποφάσεως του Κριτηρίου¹, σύμφωνα με την πρακτική που είχε διαμορφωθεί, ιδίως για μεγάλα χρηματικά ποσά. Επομένως, η προσφυγή για τα θέματα του επιτοκίου και του όρκου πριν από τη διεξαγωγή των αποδείξεων εξυπηρετούσε την οικονομία της δίκης.

1. Πρβλ. το Προνόμιο του 1701, άρθρο 6 (ΕΚΣ, σσ. 389-390), που προβλέπει τη δυνατότητα εφέσεως μετά την οριστική απόφαση.

170

1769/IX/24

χ. Παλαιολόγη Δημητρίου

978/φ 80r

σχ. 165, 169, 171, 174

Πρακτικό. Χορήγηση αντιγράφου πρακτικών. Αγωγή για έξοδα και ζημίες λόγω της παραπομπής της δίκης στο Θησαυροφυλάκιο. Αποζημίωση για την απαγόρευση εξόδου («όπρισμα»).

// <I>769 τῇ 24 Σεπτεμβρίου

²/ Ἐπροτεστήρισεν ὁ Δημήτρης Κωνσταντίνου Λοῦκα καὶ ζ(ει)π(εῖ) τὸ ντελιμπεράτον ³/ καὶ ξεχωριστά πάλιν, προτεστήρη ὅτι ὅ<,>τι ἔξωδα τοῦ ἤδελαν τρέξ(ει) ἢ ζημία ⁴/ ἐμποδίζωντάς τον ὁ Χατζῆ Πέτρος, νά ἔχη νά τοῦ τά ἀπογοιμίξη, καὶ οὕτως τοῦ ⁵/ ἐδώθη τό ντελιμπεράτον.

στ. 4 «...ἐμποδίζωντάς τον...»: Ο δανειστής του τον εμποδίζει να μετακινηθεί επειδή δεν του δίνει την κάρτα μπιάνκα.